

§ 41.

Invalidenævnets Afgørelser vedrørende Sygehjælp (jfr. §§ 15—22) er endelige; dog kan Nævnets Afgørelser vedrørende de i § 17 omhandlede Tilfælde indenfor en Frist af en Maaned forelægges Finansministeren.

Invalidenævnets Afgørelser vedrørende Fastsættelse og Nægtelse af Forsørgelser m. m. kan indenfor en Frist af 1 Maaned fra Svarets Dato indbringes for Invalideraadet, hvis Afgørelser er endelige.

Invalideraadet, der har Sæde i København, bestaar af 4 af Kongen beskikkede Medlemmer. To af disse skal opfylde Betingelserne for at kunne beklæde et Dommerembede, og en skal være Læge. Indstillingsret til den fjerde Plads har „Foreningen for krigsbeskadede og faldnes efterladte“. Den skal indstille tre Personer, blandt hvilke Beskikkelsen sker. Det ene af Raadets Medlemmer beskikkes til Formand.

I Tilfælde af Stemmehed er Formandens Stemme den afgørende.

§ 42.

Genoptagelse ved Invalidenævnet af en af Invalideraadet eller Nævnet paa- kendt Sag kan — bortset fra Tilfælde, der falder ind under nærværende §'s 2det Stykke — kun ske med Raadets Samtykke og naar der fremskaffes saadanne nye Oplysninger om Andragerens retlige og personlige Forhold, at det kan antages, at Kendskabet til disse vilde have medført en anden Bedømmelse af Sagen.

Sker der, efter at et Forsørgelsesandragende er afgjort, Forandring i Andragerens Helbredstilstand eller i hans økonomiske Forhold, hvor disse kommer i Betragtning, kan Invalidenævnet selvstændigt genoptage Spørgsmaalet om Bevilgelse, Forhøjelse, Nedsættelse eller Ophør af Forsørgelse.

Ingen af de i Henhold til nærværende Lov trufne Afgørelser kan indbringes for Domstolene.

§ 43.

De nærmere Regler for Invalidenævnets og Invalideraadets Virksomhed fastsættes af Finansministeren, der ligeledes bestemmer, i hvilket Omfang Invalidenævnet gennem Konsulenter i de sønderjydske Købstæder skal yde Invaliderne og de efterladte Vejledning og Raad.

§ 44.

Invalidenævnets og Invalideraadets Udgifter til Honorarer samt Medhjælp og Kontorhold bevilges paa Finansloven.

Overgangsbestemmelser.

§ 45.

Personer af de militære Underklasser, hvis Militærrente var fastsat 1) alene efter Tjenestetid og -grad, eller 2) — hvor de paagældende var kommet til Skade ved Militærtjenesten — uden Hensyn til Erhvervsindskrænkingsgraden, faar nævnte Militærrente udbetalt gennem Invalidenævnet med det Markbeløb (omsat i Kroner til Parikurs), som Renten udgjorde efter de den 5. Maj 1920 gældende tyske Lovregler, dog at de under 1) nævnte Personers Miliærrente ikke maa være større end den Pension m. m., der vilde have tilkommet dem, om de var behandlet efter Lov Nr. 351 af 7. August 1922, og at de under 2) nævnte Personer, hvis de er Invalidere i nærværende